

בית משפט לעניני משפחה בפתח תקווה

21 יוני 2021
36809-10-17

פס"ד בסוגיית מזונות כאשר האב טוען שהבנות נולדו בעורמה

אפרת ונקרט

השופטת

אלמונית

תובעת

- נגד -

פלוני

נתבע

פסק דין

האם יש מקום להטיל מזונות ומהו הדין שיחול בעניינן של קטינות אשר נולדו כבנות לאב יהודי ולאם שלא הייתה יהודייה בעת לידתן, מה גם שלטענת האב שתי הבנות נולדו תוך שהאם הערימה על האב והרתה בניגוד לרצונו ולאב אין כיום כל קשר עם הקטינות?

על כך יש להוסיף את פערי ההשתכרות הגדולים לטובתה של האם - הנטענים על ידי האב.

ומכאן לתביעה בפני - תביעת התובעת למזונות הקטינות, א. ילידת 2015 x.x. וי. ילידת 2016 x.x.

רקע והשתלשלות עניינים

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

1. הקטינות נולדו כתוצאה מקשר שהתקיים בין התובעת לנתבע. הצדדים חלוקים ביניהם באשר לטיב הקשר ונסיבות הולדתן של הקטינות, בעוד התובעת טוענת כי אף שהקשר ידע עליות ומורדות, היה מדובר בקשר של זוגיות לכל דבר ועניין, הגם שהצדדים לא התגוררו תחת קורת גג אחת והבאת הקטינות לעולם נעשתה מתוך רצון והסכמה מדעת של הנתבע ואילו לטענת הנתבע, הצדדים ניהלו קשר אינטימי במסגרתו נפגשו מעת לעת אולם לא היה מדובר בזוגיות של ממש וכל אחד חי את חייו בנפרד והבאת הקטינות לעולם נעשתה על דעתה של התובעת לבדה. מוסכם כי הצדדים מעולם לא התגוררו יחד.
  2. הנתבע הינו יהודי ואילו התובעת לא הייתה יהודייה בעת לידת הקטינות אך במהלך התנהלות ההליך התגיירה (לטענתה השלימה גירה בחודש ינואר 2019) ואף ניתנה החלטה על ידי המותב הקודם התיק כב' הש' יוכבד גרינוולד-רנד המתירה את המשך גיוון של הקטינות (החלטה מיום 24.10.18)
  3. התובעת הגישה כנגד הנתבע מספר תביעות:
תובענה לקביעת אבהות (תלה"מ 61185-12-16)
תובענה למשמורת לרבות הליכי גיוון (36826-1017)
תובענה זו למזונות ומדור.
  4. ביום 18.7.2017 ניתן על ידי המותב הקודם פסק דין בתובענה לקביעת אבהות ולפיה הנתבע הינו אביהן של שתי הקטינות. ואילו ביום 15.5.2018 מינה בית המשפט את התובעת כאפוטרופסית בלעדית של הקטינות למשך שנתיים.
ביום 14.10.2018 הורה בית המשפט על סגירת תיק המשמורת.
  5. ביום 15.5.2018, לאחר דיון שהתקיים במעמד הצדדים בעניין המזונות פסק בית המשפט (כב' הש' יוכבד גרינוולד-רנד, המותב הקודם בתיק) כי על הנתבע לשלם לתובעת סך של 1,350 ₪ כדמי מזונות זמניים לכל קטינה וכן מחצית הוצאות חינוך ורפואה.
  - דיוני הוכחות בהליך המזונות התקיימו בפני ביום 22.1.2020 וביום 3.2.2020 לאחר שהגישו הצדדים סיכומים בכתב.
  6. מוקד המחלוקת בענייננו היו שאלת המקור לחבותו של הנתבע בתשלום מזונותיהן של הקטינות וככל שקיימת חבות, שיעור החבות.
- מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

טענות התובעת

7. כאמור, התובעת טוענת כי הצדדים ניהלו מערכת יחסים זוגית במסגרתה הביע הנתבע את רצונו לילדים משותפים עם התובעת אולם לאחר לידת הקטינות התנער מאחריותו וסרב לכל קשר עם התובעת ועם הקטינות וכן סרב לקחת כל אחריות כלפי הקטינות לרבות כלכלתן.
- לאחר לידת הקטינות החלה התובעת בהליך גיור עם הקטינות אשר הושלם בחודש ינואר 2019.
8. באשר לשאלת חבותו של הנתבע במזונות והדין החל בעניינם של הצדדים טוענת התובעת כי היה על הנתבע להעלות טענה זו בהזדמנות הראשונה ולא שלוש וחצי שנים לאחר תחילת ההליכים המשפטיים בין הצדדים.
- בכל מקרה, הקטינות כיום יהודיות ולפיכך חב הנתבע במזונות הקטינות בהתאם לדין העברי. למצער, עד למועד השלמת הגיור (ינואר 2019) חב במזונות הקטינות בהתאם לסעיף 3(ב) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות) תשי"ט – 1959 (להלן – חוק המזונות) וממועד השלמת הגיור חייב על פי הדין העברי.
9. חובתו של הנתבע בתשלום המזונות בהתאם לחוק המזונות היא אבסולוטית ללא קשר למצבו הכלכלי או מצבה הכלכלי של התובעת. במקרה דנן לא מתקיימים זמני שהות בין הנתבע לקטינות וכל נטל גידול הקטינות מוטל על התובעת ובנסיבות אלו על הנתבע לשאת במלוא תשלום המזונות עבור הקטינות.
10. באשר לפוטנציאל השתכרותו של הנתבע טוענת התובעת כי הנתבע הינו אדם כשרוני ורב פעלים. הנתבע אדם אמיד המשתכר סך של כ- 15,000 ₪ לחודש ובעלותו 3 דירות בחו"ל, אחת ב _____ ושתים ב _____.
- הנתבע טכנאי ציוד רפואי במקצועו ובנוסף עובד כעצמאי בתחום הקלטות אודיו ווידאו וכן בתיקון מחשבים ומכירת ציוד היקפי למחשבים ומרבית הכנסתו משולמת לו במזומן.
- בנוסף מקבל הנתבע סך של כ- 3,000 ₪ מדי חודש מהוריו.
- באשר לכושר השתכרותה שלה – לטענת התובעת, _____, היא משתכרת כ- 25,000 ₪ לחודש בעבודתה בבית החולים וכעצמאית.
- באשר לצרכי הקטינות – התובעת העמידה את צרכי הקטינות על סך של כ- 2,230 ₪ לחודש לכל קטינה.

בנוסף, עתרה התובעת לתשלום דמי טיפול בסך של 700 ₪ בגין כל קטינה.

טענות הנתבע

11. הנתבע, בן 57 (בעת הגשת תצהיר עדות ראשית) אינו אדם בריא. הנתבע סובל מפוסט טראומה בשל אירועים שונים מעברו וכן סובל מאגרופוביה וחרדות. בעיות אלו של הנתבע משפיעות לרעה על תפקודו של הנתבע בחיי היום יום ואף פוגעות ביכולתו לעבוד באופן רציף וסדיר ולממש את מלוא פוטנציאל הכנסתו.

זאת ועוד, הנתבע אינו דובר את השפה העברית חרף שנותיו הרבות בארץ.

12. עוד טוען הנתבע כי נפל קורבן לידי התובעת אשר הפכה אותו לאב בעל כורחו תוך ניצול מצבו הנפשי לרעה וכעת מנהלת נגדו מלחמת חורמה. התובעת מתנגדת לכל קשר שלו עם הקטינות ורואה בו מקור כספי בלבד.

הנתבע טוען כי מאז הפיכתו לאב בעל כורחו ללא ידיעתו וללא הסכמתו, ההליכים המשפטיים שמנהלת התובעת נגדו התדרדר עוד יותר מצבו הבריאותי שהיה רעוע ממילא.

13. הנתבע מוסיף עוד כי היות והתובעת אינה יהודייה (כך למועד טענותיו) ולא הייתה יהודייה עת נולדו הקטינות, הרי שהוא אינו חייב במזונות הקטינות בהתאם לדין העברי אלא בהתאם לחוק המזונות.

הנתבע מוסיף וטוען כי התובעת לא הביאה כל ראיה לכך שהליך הגיור הושלם וכי היא והקטינות נחשבות יהודיות. בכל מקרה, לטענת הנתבע, התגיירותן של התובעת והקטינות, לאחר לידת הקטינות אינה משנה את המצב המשפטי ובכל מקרה יש לבחון את חבותו של הנתבע למזונות בהתאם לחוק המזונות הקובע כי חובת המזונות מוטלת על שני ההורים בשיעור יחסי להכנסותיהם. לעניין זה מפנה הנתבע ל סעיף 4 לפק' העדה הדתית (המרה) ולפסיקה רלבנטית, לפיהם לא יהיה בהמרת הדת כדי לפגוע התחייבויות שהיו חלות על המומר טרם המרת הדת.

14. באשר להכנסותיו שלו טוען הנתבע כי הוא עובד בבית החולים _____ כטכנאי מחשבים ומשתכר סך של 7,500 ₪ נטו לחודש. החל מאפריל 2017 אין לו כל הכנסה נוספת לבד מעבודתו בבית החולים, לרבות מעבודתו כעצמאי.

בניגוד לטענת התובעת, לנתבע דירה אחת ב _____ אותה נאלץ למכור לאור מצוקתו הכלכלית תמורת 30,000 ₪ בלבד אשר הועבר ישירות לידי התובעת לתשלום מזונות עבר.

הנתבע מתגורר עם בת זוגו בדירה ב _____ ודמי השכירות עומדים על סך של 5,000 ₪ לחודש. הוצאות המדור עומדות על סך של 300 ₪ לחודש.

לנתבע הוצאות רפואיות ואישיות בשיעור של כ – 3,000 ₪ לחודש.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

15. מנגד, התובעת מרוויחה סך של 23,000 ₪ נטו לחודש מעבודתה בבית החולים. בנוסף לתובעת הכנסה נוספת מעבודתה בקופת חולים ומעבודתה במרפאתה הפרטית וסך כל הכנסותיה החודשיות עומדות על סך של 70,000 ₪ לחודש. כמו כן לתובעת שלוש דירות בבעלותה שאחת מהן מושכרת לצד ג'. לנוכח פערי ההכנסות בין הנתבע לתובעת הרי שאין מקום לחייבו במזונות ולכל היותר יש לחייבו באופן יחסי ובסך הכל כ- 500 ₪ לחודש לכל קטינה לכל היותר.

דין והכרעה

16. כאמור לעיל, הצדדים חלוקים ביניהם באשר לטיב הקשר שהתקיים ביניהם ונסיבות הולדתן של הקטינות.

עם זאת לא מצאתי כי למחלוקות אלו יש השלכה על שאלת חיובו של הנתבע במזונות שהיא חובתו כלפי בנותיו ללא קשר לנסיבות הולדתן. משכך לא מצאתי להכריע או להתחשב בטענות ומחלוקות אלו במסגרת הליך זה.

יתרה מכך, מושכלות יסוד הן כי גם אם בהתנהגות ההורים יש משום עוולות משפטיות, הרי שאין באלו כדי להשפיע על חובת האב לזון את ילדיו (פנחס שיפמן "הורה בעל כורחו" – מצג שווא לגבי שימוש באמצי מניעה", משפטים יח תשנ"ט עמ' 29).

(לעניין זה אף ראו דברי הנשיא שמגר בע"א 5942/92 פלוני נ. אלמוני פ"ד מח (3) 844, 837 וכן דבריו בע"א 5464/93 פלוני נ. אלמוני קטין ואח' פ"ד מח (3) 860, 857).

למעלה מן הצורך מצאתי להעיר כי התנהלות הצדדים שניהם והנתבע בפרט, ביחס להורותם המשותפת לקטינות מצערת ומעציבה וודאי שאינה תורמת לרווחתן ולבריאותן הנפשית של הקטינות. לא נעלמו מעיני הצורך בהגשת תביעת אבהות כנגד הנתבע ביחס לקטינות וכן התנהלותו הנטענת, שלא הוכחה, גם לאחר שנקבעה אבהותו וזאת לעניין רישומן של הקטינות. טוב יעשו הצדדים שניהם באם יכירו בחשיבות של שני ההורים בחיי הקטינות מתוך ראיית טובתן ורווחתן הנפשית (ולא רק הכלכלית) של הקטינות, בנותיהן המשותפות.

לנוכח האמור, פסק דיני זה מתמקד בשאלת הדין החל ושיעור חבותו של הנתבע במזונות בנותיו בלבד.

הדין החל ושיעור החבות

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

17. סעיף 3 לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות) התשי"ט – 1959 ("חוק המזונות")
קובע כדלקמן:

(א) "אדם חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה"

(ב) אדם שאינו חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, או שלא חל עליו דין אישי, חייב במזונותיהם, והוראות חוק זה יחולו על מזונות אלה."

(ההדגשה שלי – א.ו.)

מאחר ובענייננו האב יהודי הדין החל עליו הוא דין המשפט העברי.

18. לכאורה הדין העברי קובע כי אב יהודי אינו חייב במזונות ילד שנולד לו מן הנוכרייה (פרופ' מנשה שאווה, "הדין האישי בישראל", מהדורה שלישית בהוצאת מסדה, כרך א', עמ' 324). על פי המשפט העברי עומדת חובת המזונות על האב רק לגבי ילדיו ובנו מהנוכרייה איננו בנו:

"בנך הבא מישראלית קרוי בנך ואין בנך הבא מן הנוכרייה קרוי בנך"
(יבמות יז, א.)

19. עם זאת, גם במשפט העברי קיימת גישה אחרת, אשר מחייבת את האב היהודי במזונות ילדיו מכוח הדין האישי – דין תורה. זאת למרות ההלכה הקובעת שקטינים שנולדו לאישה שאינה יהודייה אינם מתייחסים לאביהם.

גישה זו ננקטה על ידי הרב בן ציון מאיר עוזיאל ופורסמה בתשובותיו – שו"ת משפטי עוזיאל (חלק ב' יורה דעה, סימן ס'). לשיטתו של הרב עוזיאל, למרות שהקטין מתייחס לאימו הרי שאין אביו היהודי נפטר מהחובות המוסריות כלפיו. מאחר ותקנת אושא המחייבת את האב היהודי לשאת במזונות ילדיו הקטינים מושתתת בעיקרה על נימוק מוסרי, לפיו אין האב יכול לנער חוצנו מיוצאי חלציו, מכך שחיובו חל גם על ילדים שנולדו לו מאישה שאינה יהודייה.

הרב עוזיאל אף הבהיר כי אין כל היגיון הלכתי במתן פטור לאב מלשאת במזונות בנו מן הנוכרייה תוך הטלת החיוב למעשה על הקופה הציבורית. לשיטתו של הרב עוזיאל יש לחייב את האב היהודי במזונות ילדיו שנולדו לו מאישה לא יהודייה וזאת מכוח הדין האישי, כפי שהוא חייב במזונות ילדיו שנולדו לו מאשה יהודייה.

גם כב' השופט צבי וויצמן במאמר שכתב – "חיוב האב היהודי במזונות בנו מן הנוכרית" (פורסם באתר הרשות השופטת, עלון השופטים ע"ש השופט שמואל ברוך ז"ל גליון 26 פברואר 2013 עמ' 213) ציין כי ראוי שבתי המשפט יישנו מנוהגם ויאמצו את גישתו של הרב עוזיאל. לשיטתו, גישתו של הרב עוזיאל משתלבת עם יסודותיה הדמוקרטיים והשוויוניים של מדינת ישראל ועל כן יש לחייב את האב היהודי אף במזונות ילדיו מאישה שאינה יהודייה – מכוח דינו האישי, היינו הדין העברי.

גישה זו של שוויון הנשען על יסודותיה של חברה דמוקרטית אף עומדת לטעמי בקנה אחד עם דבריו של כב' הש' חשין בפרשת פלונית:

" 'ילדו' של אדם הוא ילדו הטבעי, יוצא ירכו. אין ילד 'חוקי' ובצדו 'ילד בלתי חוקי' .

אדם חייב במזונות יוצאי חלציו ובאשר יוצאי חלציו הם. נושא זה כבר הזכרנו במקום אחר (ראה לעיל פסקה 23). חובה היא על האב לזון את ילדיו: זה כלל גדול בחוק המזונות, והוא כלל מן המעלה הקונסטיטוציונית, כלל הנמנה עם אותם כללים היוצאים דמותם של אדם וחברה ועם ומדינה"

(ע"א 3077/90 פלונית נ. פלוני, פ"ד מט (2) 578, 606)

20. משקיימות שתי גישות ומהטעמים המפורטים מעלה מעדיפה אני את גישתו של הרב עוזיאל ומסכימה אני כי ככל הניתן יש להעדיף גישה המטילה חובת מזונות על אביהם של קטינים תחת גישה השוללת חובה זו. אכן בחברה דמוקרטית שוויונית המושתתת על ערכי כבוד האדם ושוויון ומשטובת הקטין מהווה עיקרון על בכל החלטה בעניינם של קטינים, עיקרון אשר מפניו נדחים אף מעת לעת שיקולים ועקרונות אחרים, אין מקום לטעמי לשלול מקטין, אף לו רק על פי הדין האישי, את זכותו שצרכיו יסופקו על ידי אביו ובמידת הצורך שני הוריו. לנוכח האמור, מוצאת אני כי ככל הניתן יש לפרש את הדין העברי באופן שאינו שולל זכות זו של הקטין למזונותיו מאביו ולפיכך מעדיפה אני גישה זו.

21. זאת ועוד, התובעת כאמור טוענת כי היא והקטינות השלימו הליך גיור בחודש ינואר 2019 ולפיכך יש להחיל את כללי המשפט העברי, למצער מיום השלמת הגיור (דהיינו חיוב אבסולוטי על האב עד לגיל 6).

22. הנתבע מנגד טוען כי התובעת לא הוכיחה את השלמת הגיור ובכל מקרה אין בכך לשנות מחבותו למזונות הקטינים ולהחיל עליו את הדין העברי שכן הליך הגיור אינו משנה את מעמדן של הקטינות במועד לידתן מבחינה הלכתית והגיור אינו משנה זכויות וחובות משפטיות ומפנה לעניין זה לסעיף 4 לפקודת העדה הדתית (המרה) לפיו לא יהיה בעצם המרת הדת משום ביטול חיוביו של המומר.

23. לא מצאתי להכריע בשאלה באשר למועד גיורן של הקטינות או במחלוקת האם עצם גיורן של הבנות לאחר לידתן משנה את מעמדן של הקטינות במועד לידתן ואת

מערך הזכויות והחובות החלים עליהן או על הוריהן. שכן, מצאתי כי בענייננו, משמקבלת אני את גישתו של הרב עוזיאל (בה תומך גם כב' השופט וויצמן במאמרו המוזכר לעיל), לא יהיה בכך לשנות מתוצאת פסק הדין כפי שיפורט להלן.

24. כאמור, גישתו של הרב עוזיאל לפיה יש להחיל על הקטינות חבות במזונות על האב גם מכוח הדין העברי מקובלת עלי, ומצאתי להחילה במקרה שלפני. לפי גישה זו האב חייב במזונות הקטינות ללא קשר לדתה של אימן וזאת בהתאם לתקנות אושא, ובמקרה זה יש להחיל על האב חובת מזונות שמקורה בחיוב המוסרי. משהחיוב, גם על פי הדין העברי, כך לשיטת הרב עוזיאל, נשען על הנימוק המוסרי, מצאתי כי בנסיבות העניין שלפני, ראוי יהיה להחיל את החיוב במזונות הקטינות על ההורים שניהם, ללא קשר לגיל הקטינות, זאת בדומה לחובה החלה על הורים לאחר גיל 6 בהתאם להלכת בע"מ 919/15. כאשר לעניין זה, יינתן משקל להכנסות ההורים מכל מקור ולמצבם הכלכלי כמו גם לחלוקת זמני השהות של הקטינות עם ההורים ונטל גידולן.

25. כאמור לעיל, מצאתי כי בנסיבותיו של תיק זה, אף לו הייתה מתקבלת על ידי טענת האב כי באין חיוב במזונות על פי הדין האישי (מה שלא מצאתי כי כך הדבר בענייננו) יש להחיל את הוראות חוק המזונות, לא היה בכך כדי לשנות את תוצאות החוב בפועל. אף כי ערה אני לכך שככל שהייתי מקבלת טענת האב כי יש להחיל את הוראות חוק המזונות מרגע לידת הקטינות (ואף לאחר גירון שכן אין בגירון כדי לשנות ממעמדן – כך על פי טענת האב), הרי שלכאורה בהתאם להוראות חוק המזונות, לא היה עלי ליתן כל משקל לשאלה בידי מי מההורים מוחזקות הקטינות, מצאתי כי בנסיבות המקרה שלפני יש לתת משקל, בין השאר, לשאלת זמני השהות של הקטינות ונטל גידולן גם לו הייתי מקבלת את טענת האב כי הדין החל הוא חוק המזונות.

לעניין זה מצאתי לאמץ את גישתו של בית המשפט בפרשת פלוני נ. פלוני בע"מ (ת"א) 1098/07 [פורסם בבנו] לפיה:

"קביעה המתעלמת מנושא הסדרי הראיה, תפר את השוויון בין ההורים, אין להניח כי המחוקק התכוון שלא תהא כל משמעות לשאלת הסדרי הראיה בין ההורים.

שכך, עלינו למצוא את הדרך ההולמת לפתרון הסוגיה שבפנינו. דהיינו, שמצד אחד קבע המחוקק בסעיף 3א' לחוק, כי בקביעת הנטל היחסי בין ההורים לא יתחשב בית המשפט בשאלת ההחזקה בקטין, ומנגד, הכיצד נשמור על האיזון בין ההורים"

26. באשר לתקופת הזמן לאחר גירון של הקטינות, ככל שיש לקבל את טענת האב כי עדיין אין בכך לשנות ממעמדן ומחובת האב לזונן וזו קיימת רק על פי חוק המזונות

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

הרי שההורים שניהם חבים במזונותיהן בהתאם לחוק המזונות ואילו ככל שתתקבל טענת האם כי לאחר גיורן יש להחיל את הדין העברי, הרי שכפי שהוסבר להלן, בנסיבותיו המיוחדות של מקרה זה, מצאתי כי ראוי וצודק יהיה להחיל דין חיוב אחיד לאורך חיי הקטינות ללא מתן משקל לגילן של הקטינות ותוך מתן משקל להכנסות ההורים מכל מקור ולנטל הטיפול והאחזקה המוטל עליהם. זאת למרות שבהתאם לדין העברי ולדרך המלך בהתאם להלכת בע"מ 919/15 לכאורה עד לגיל 6 החובה האבסולוטית לצרכיהן הבסיסיים חלה על האב בלבד ולאחר מכן חבים ההורים שניהם מדין צדקה (לעניין זה ראו דברי כב' הש' סולברג בפסק דינו בבע"מ 919/15).

27. כאמור, בנסיבותיו של המקרה שלפני, לאחר שעיינתי בטענות הצדדים מצאתי כי יש לאמץ גישה לפיה כך או אחרת, בין אם על פי הדין האישי (גישת הרב עוזיאל) ובין אם על פי חוק המזונות, יש מחד להחיל על ההורים שניהם חובה לשאת בצרכי הקטינות ומאידך יש לתת משקל הן להכנסות ההורים ומצבם הכלכלי והן לחלוקת זמני השעות והנטל המוטל על כל אחד מההורים וזאת כאמור ממספר טעמים.

האחד - התובעת לא הוכיחה כי השלימה את הליך הגיור עם הקטינות ולא המציאה כל תעודה מהגורמים המוסמכים בכל הנוגע להשלמת הליך הגיור.

הליך של המרת דת נעשה על פי הדין המהותי של הדת הנטענת, ועל פי הוראת סעיף 2 לפקודת העדה הדתית (המרה) על מנת שתינתן נפקות חוקית להמרת דת יש לקבל תעודת אישור המעידה על קבלה אל אותה עדה דתית, ולהודיע על כך לרשויות.

כדי לתת תוקף משפטי אזרחי להמרת הדת, יש צורך באישור ראש העדה הדתית החדשה וניתוק מהעדה הדתית הקודמת באמצעות רישום המרת הדת עפ"י פקודת העדה הדתית (המרה) (בג"צ 1031/93 פס"ד נ' שר הפנים, פד"י מ"ט (4), 661; פ. שיפמן, דיני המשפחה בישראל, עמ' 85).

עולה מהאמור, כי על מנת שיקומו חיובים מהמרת דת אין די בהמרת דת בלבד אלא יש צורך בתעודה ובעדכונה אצל הרשויות וכי מתן תוקף משפטי להמרת דת אינו עניין של מה בכך ולא די בכך שאדם מרגיש יהודי, ולא די ברצונו הסובייקטיבי להיות יהודי על מנת שיחול עליו דין היהדות (בג"צ 5070/95 נעמת נ' שר הפנים, פ"ד נו" 2) 721).

אישור כאמור לא הוצג בפני.

השני – מצבה הכלכלי של התובעת. במקרה דנן מצאתי כי יש לקחת בחשבון את מצבה הכלכלי האיתן של התובעת בפסיקת סכום המזונות, בין אם יש להחיל את הדין העברי ובין אם יש להחיל את הדין הכללי, הגם ששתי הקטינות טרם הגיעו לגיל 6 וזאת בשים לב לפסיקת בית המשפט העליון בבע"מ 919/15.

הלכת בע"מ 919/15 שינתה את פסיקת מזונות קטינים מעל גיל 6 שנים המצויים במשמורת משותפת, במסגרתה נקבע כי בגילאי 6 – 15 שנים, חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה וחלוקת זמני השהות. זאת בדומה להוראות חוק המזונות.

כמו כן נקבע שם כי אין זה מן הנמנע להחיל זאת במקרים המתאימים גם ביחס לקטינים מתחת לגיל 6.

עוד נפסק בע"מ 919/15 כי על הערכאה הדיונית להתחשב בנסיבות כל מקרה ומקרה, ולא להיצמד בהכרח לתחשיב אריתמטי לצורך קביעת שיעור השתתפותו של כל הורה במזונות הקטינים.

למעשה, בכל הנוגע לקטינים מעל גיל 6, כמעט ואין הבדל בשאלת החיוב במזונות, בין אם פוסקים לפי הדין העברי ובין אם לפי הוראות חוק המזונות (ראה הלכת פלוני כמפורט לעיל).

ככל שהשלימו הקטינות את הליך הגיור בחודש ינואר 2019, הרי שלקטינה א. מלאו 5 שנים ולקטינה י. מלאו 3 שנים כך שממילא תקופת המחלוקת באשר לדין החל מצומצמת לתקופה שממועד הגיור הקטינות ועד למלאת כל אחת מהקטינות 6.

28. בנסיבות המקרה דנן, לאור כל האמור לעיל, וכפי שהודגש קודם לכן בדבר העדפת גישתו של הרב עוזיאל, לא מצאתי לעשות אבחנה בין התקופות השונות (לפני ואחר הגיור ולפני ואחרי גיל 6) אשר על כן מצאתי לקבוע כי בנסיבות העניין חיוב הנתבע במזונות הקטינות יהיה בהתאם לדין העברי – גישת הרב עוזיאל - כאשר בנסיבות העניין תוחל חובת המזונות על שני ההורים תוך מתן משקל להכנסותיהם מכל מקור ולמצבם הכלכלי ולנטל גידול ואחזקת הבנות. זאת בדומה להלכת בע"מ 919/15 (אחרי גיל 6 ובמקרים המתאימים אף לפניו) ואף בדומה למבחן התלת שלבי בהלכת פלוני, כפי שיפורט להלן.

29. למצער, מצאתי להוסיף כי גם לו הייתי מקבלת טענת האב וקובעת כי לא חלה חובת מזונות בהתאם לדין העברי ואזי יש להחיל את חוק המזונות, הרי שהתוצאה המתקבלת הייתה ללא שינוי. ולעניין זה, מצאתי להוסיף ולנתח את חבותו של האב גם בהתאם להוראות חוק המזונות הנוגעות למזונות קטין:

א3. מזונות קטין

"(א) אביו ואמו של קטין חייבים במזונותיו.

(ב) בלי להתחשב בעובדה בידי מי מוחזק קטין יחולו המזונות על הוריו בשיעור יחסי להכנסותיהם מכל מקור שהוא."

6. היקף המזונות

"היקף המזונות, מידתם ודרכי סיפוקם ייקבעו, באין הסכם בין הצדדים, על ידי בית המשפט בשים לב לנסיבות, ופרט למזונות על פי סעיף 3 - לפי מחסורו של הזכאי ויכולתו של החייב."

30. לפיכך, בהתאם לסעיף 3אלחוק, שני הוריו של הקטין - האב והאם - חייבים במזונותיו. חובת ההורים במזונות ילדיהם הקטינים, על פי הוראות החוק האזרחי, מוטלת על שני ההורים, ומדובר בחובה אבסולוטית ללא קשר למחסורו של החייב וליכולתו של הזכאי וללא כל אבחנה באשר לגילאים שלהם - אבחנה שקיימת בדין העברי מבחינת מקור החיוב, טיבו והיקפו.

כאמור בבע"מ (תל-אביב-יפו) 1098/07 פלוני נ' אלמוני (31.8.2008) התווה בית המשפט דרך תלת-שלבית לקביעת מזונות קטין על פי חוק המזונות, כדלהלן:

"בשלב הראשון יש לאמוד את צרכי הקטין. צרכי הקטין כוללים את צרכיו מכל מין וסוג שהוא, כולל "הוצאות כלליות" (הוצאות קשות לכימות כספי כגון הצורך בשהייה במחיצת מבוגר, הצורך בהתייחסות ופנאי של ההורה וכד').

בשלב שני נבחן השיעור היחסי בנטל המזונות, בהתאם לשיעור היחסי של ההכנסות הפנויות של כל אחד מן ההורים.

בשלב שלישי מיושם שיעור הנטל במקרה הספציפי. היישום מבוסס על העיקרון לפיו נוצרת "קופה משותפת" רעיונית לנשיאה בצרכי הקטין, כאשר ההשתתפות בקופה זו יכולה להיעשות בתשלום או בשווה ערך לתשלום (החזקה בפועל בקטין). כלומר, משמעות ההחזקה הבלתי שוויונית בפועל באה לידי ביטוי כספי בעת יישום שיעור הנטל בכל מקרה ומקרה. כך למשל, כאשר עסקינן בהורה שאינו מספק "צרכים כלליים" של הקטין בדרך של מפגשים והסדרי ראייה, יהיה עליו לשאת במלוא השיעור היחסי של צרכי הקטין."

לדרך התלת-שלבית חשיבות ראשונה במעלה כאשר עסקינן בקטין שנמצא במשמורת בלעדית של אחד ההורים, או שקיימים פערים משמעותיים בהכנסות הפנויות של ההורים.

31. הן לצורך קביעת דמי המזונות בהתאם לדין העברי לשיטתי והן לצורך קביעתם בהתאם לחוק המזונות במקרה דנן להלן פירוט הדברים.

צרכי הקטינות

32. התובעת העמידה בתצהירה את צרכי הקטינה א. (שהיא בעלת צרכים מיוחדים) על סך של 2,330 ₪ לחודש והקטינה י. על סך של 2,230 ₪ לחודש.

התובעת העמידה את השתתפותן של 2 הקטינות באחזקת המדור על סך של 832 ₪ לחודש.

התובעת עתרה בנוסף לתשלום דמי טיפול בסך של 700 ₪ בגין כל קטינה וכן להשתתפות ברכישת ציוד ראשוני לכל קטינה (הכולל בין היתר מיטת תינוק, עריסה, עגלה צעצועים ביגוד ועוד) ובסך הכל סך של 3,000 ₪.

על אף שקיימים הבדלים (לא משמעותיים) בין הסכומים שפורטו בכתב התביעה לבין הסכומים בתצהירה של התובעת, לא מצאתי להתייחס לכך, ומצאתי להעמיד את תביעתה על הסכומים המפורטים בתצהירה.

הנתבע לא חלק על טענות התובעת לעניין צרכי הקטינות.

33. תביעת מזונות היא תביעה כספית שיש להוכיח ככל תביעה אחרת. כאשר צרכי הקטין לא הוכחו, מוסמך בית המשפט לאמוד את צרכיו על פי ניסיון החיים ויכולות הצדדים כפי שהוכחו בפניו, בית המשפט בתוך עמו הוא יושב. (ראו: ע"א 680/82 נחום נ' נחום, פ"ד לז (4) 667 (1983); ע"א 687/83 מזור נ' מזור, פ"ד לח (3) 29 (1984); ע"א 130/85 ניסים סבן כהן נ' שמעון כהן, פ"ד מ (1) 69 (1986) וע"א 93/85 שגב נ' שגב, פ"ד לט (3) 822 (1985)).

שיעור מזונות הכרחיים מינימאליים לקטין הועמד לאחרונה בפסיקה מנחה של בתי המשפט המחוזיים על סך 1,800 ואף למעלה מכך, לא כולל הוצאות מדור והחזקתו ולא כולל הוצאות חינוך ורפואה וכאשר קטין מתגורר בשני בתים אף על 2,250 ₪ (ללא מדור אחזקת מדור ומחציות).

(השוו רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 י.ב.נ' א.ב. (25.10.18), עמ"ש (ת"א) 46291-01-16 פלונית נ' פלוני (9.10.17)).

משהתובע לא חלק על צרכי הקטינות כפי שהועמדו על ידי התובעת מצאתי לקבלם ולהעמידם על המבוקש על ידה, עם זאת מצאתי לצמצם קמעה את הוצאות אחזקת המדור כפי שיפורט בהמשך.

הכנסות הצדדים

34. התובעת הציגה תלושי שכר מהם עולה כי שכרה הממוצע נטו מעבודתה בבית החולים עומד על סך של כ-26,000 ₪ לחודש (לאחר ניכוי מסי חובה בלבד). בנוסף העידה התובעת במסגרת חקירתה הנגדית כי יש לה הכנסה נוספת בסך של כ-9,000 - 8,000 ₪ לחודש (נטו) מעבודה נוספת (עמ' 73 ש' 1-4).

בסיכומי התשובה טענה התובעת כי הכנסתה החודשית הינה בשיעור של כ-36,000 ₪ נטו לחודש. כמו כן, מעדותה עלה כי יש לה כ-50,000-70,000 ₪ בקרן השתלמות (ממנה כבר משכה קודם לכן כ-150,000 ₪ (עמ' 78 ש' 22-24)).

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

על כך יש להוסיף כי התובעת מתגוררת בדירה בבעלותה ללא תשלום משכנתא. לתובעת דירה נוספת בה מתגוררים הוריה ודירה נוספת שלישית במספר המושכרת ב – 4,600 ₪ לחודש ובגינה משלמת התובעת משכנתא (עמ' 61 לפרוטוקול).

התובעת אמנם טענה כי היא משלמת משכנתא עבור הדירה השלישית בסך של 5,000 ₪ לחודש אולם לא הציגה כל ראיה לא לשיעור תשלום המשכנתא החודשי ולא לשיעור דמי השכירות אותם מקבלת התובעת בגין הדירה השלישית.

זאת ועוד, בהתאם לעדותה יש לתובעת בעו"ש יתרה בסך של כ- 70,000 ₪. (עמ' 80 ש' 20)

לפיכך, ומשנלקחה בחשבון הכנסתה של התובעת הן ממשכורת, הן מהכנסה מקליניקה פרטית והן מנכסים מצאתי להעמיד את הכנסתה החודשית של התובעת על סך של 40,000 ₪ נטו לחודש.

הכנסות הנתבע

35. עיון בתלושי השכר שהגיש התובע לבית המשפט בחודש ינואר 2020 עולה כי התובע משתכר סך של 8,700 ₪ נטו לחודש מעבודתו בחברת "XXX". כך גם עולה מעדותו של התובע (עמ' 45 לפרוטוקול ש' 27). עם זאת בהמשך עדותו הסכים כי הכנסתו נטו עומדת על 9,300 ₪ (עמ' 88 ש' 4-3)

עיון בדפי חשבון הבנק של התובע שהוגשו לתיק בית המשפט בינואר 2020 מלמד כי מעבר לשכרו לתובע הפקדות שונות לחשבון הבנק. כך לשם הדוגמא, ביום 3.1.2020 הופקדו לחשבון הנתבע שני שיקים – האחד בסך של 3,000 ₪ והשני בסך של 1,700 ₪.

ביום 21.4.2019 הופקדו בחשבון הבנק של הנתבע שני שיקים, האחד בסך של 4,000 ₪ והשני בסך של 3,000 ₪.

ביום 28.5.2019 הופקדו לחשבון הבנק של הנתבע שני שיקים בסך כולל של 4,700 ₪. כך גם ביום 28.6.2019.

בחקירה נגדית הסביר הנתבע כי מדובר בעזרה מהוריו ומבת זוגו. שניהם מסייעים בידו בתשלום המזונות. עם זאת לא הובאה כל ראיה או תמיכה להסבר זה של הנתבע. הנתבע לא הציג אסמכתא באשר למקור ההפקדות ואף לא הביא את הוריו או בת זוגו לעדות לעניין זה ויש לזקוף זאת לחובתו.

כמו כן, במהלך עדותו עלה כי מעת לעת נותן הנתבע שירותים הקשורים בעבודה על רובוט (רפואי) מסוג "XXX" ב_____ תמורת סך של כ- \$ 4,000, כך אף הסביר סך של 13,542 ₪ אשר הופקדו לחשבון (עמ' 46 ש' 28-20).

בנוסף נראו הפקדות נוספות בחשבון אשר לא עלה בידו לתת להן הסברים מניחים את הדעת כגון תשלום בסך 4,911 ₪ אשר הוסבר על ידו כ"החזר" כאשר לא ידע בגין מה. הנתבע הבהיר כי אינו מקבל

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

קצבה הביטוח לאומי (התשלום סווג כתשלום מבטוח לאומי) (עמ' 46 ש' 15-16). לעניין זה יצוין כי בכתבי טענותיו טען כי יש לו אחוזי נכות, ואולם לא חזר על טענתו זו בהמשך עדותו.

כמו כן, העיד הנתבע על עצמו שהוא "מומחה":

- ש. מה עשית? למה היית צריך לנסוע ל _____ ?
- ת. אני התקנתי את הרובוט וקיבלתי על זה כסף.
- ש. זאת אומרת אתה מומחה לעניין רובוט?
- ת. אני מומחה לא רק ברובוטים.
- ש. במה עוד?
- ת. הרבה דברים עוד. אני צופה את השאלה השניה הבאה שלך,
- ש. אני מאוד שמח.
- ת. לצערי בגלל שאין לי שפה עברית, אני לא יכול לקבל תעודה. אני נאלץ לעבוד על סכום מאוד נמוך, ואני מסכים עם זה.
- ש. ב – 02/18, שיש לך גם עוד 2018 נכנס לחשבון.
- ת. זה היה החזר מע"מ, זה היה החזר סגרתי. "
- (עמ' 46-47)

מכאן שקיים לנתבע פוטנציאל השתכרות (אשר אולי אינו מממש דיו) בשל מומחיותו.

זאת ועוד, בתחילה הגיש הנתבע דפי חשבון בנק, ביחס לחשבון בנק המשותף לו ולבת זוגו. לאחר מספר בקשות שהוגשו על ידי התובעת, הגיש הנתבע דפי חשבון בנק ביחס לחשבון הרשום על שמו בלבד. דפי החשבון שהוגשו מטעם הנתבע היו חלקיים ביותר ולא שוכנעתי, כי חשבונות הבנק שהציג הנתבע לאחר דרישות חוזרות ונשנות משקפים נכוחה את מלוא הכנסותיו ומצבו הכלכלי. כך גם לא הציג כל אסמכתאות לעניין כספים שונים שנצברו לו למשל: קרנות השתלמות אשר ללא ספק נצברו לו ממקום עבודתו שהוא מקום עבודה מסודר.

36. הנתבע גר בשכירות עם בת זוג כאשר דמי השכירות עומדים על סך של 5,000 ₪ לחודש.

באשר להוצאות האישיה הנתבע על יד הנתבע – הנתבע הגיש מספר קבלות המעידות על הוצאותיו האישיה. עם זאת לא שוכנעתי כי מדובר בהוצאות קבועות מדי חודש.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

כך למשל הנתבע טוען כי הוא נמצא בטיפול פסיכולוגי אולם הוצגה קבלה אחת בלבד אותה אפשר לייחס לטיפול פסיכולוגי.

לפיכך אני קובעת כי הכנסותיו של הנתבע הן ממשכורת, הן מהכנסתו בדרך אחרת ("שירותי מומחה") והן מתמיכות מהוריו (הנתבע הוא בן יחיד – כך על פי עדותו) ותמיכות מבת זוגו, עומדות על סך של 15,000 ₪ לחודש בקירוב ובניכוי סך של 2,500 ₪ לחודש דמי שכירות (מחצית מ-5,000) הרי שהכנסתו הפנויה של הנתבע הינה בסך של 12,500 ₪ לחודש (במסגרת קביעה זו לקחתי בחשבון אף טענות הנתבעת לעניין רכושו של הנתבע בחו"ל והירושה הנטענת לכאורה).

לפיכך, יחס הכנסות (מכלל המקורות) בין הנתבעת לנתבע הינו בקירוב כ- 75% - 25% לטובת הנתבעת. זאת כאשר אין מחלוקת כי לנתבעת רכוש העולה לאין שיעור על זה של הנתבע.

37. לעניין קביעת השתכרותם, הכנסותיהם, רכושם ומצבם הכלכלי של הצדדים אציין כי הצדדים שניהם גילו טפח והסתירו טפחיים. לאורך ההליך כולו, וחרף מספר החלטות שניתנו בעניין זה, הסתירו מידע האחד מהשנייה ולהפך. מצאתי את התנהלותם ראויה לגינוי בעניין זה וודאי שלא שיחקו ב"קלפים פתוחים". עם זאת, משמצאתי שהצדדים שניהם נהגו באותו מטבע, וניזוקו (או הרוויחו) שניהם מהתנהלות זו, לא מצאתי לתת לכך משקל.

זמני שהות

38. אין מחלוקת בין הצדדים כי לא מתקיימים כל זמני שהות בין הנתבע לקטינות ונטל הטיפול בשתי הקטינות הרכות בשנים נופל באופן בלעדי על הנתבעת.

הנתבע כאמור טען כי הנתבעת מסרבת לאפשר לו כל קשר עם הקטינות. הנתבעת הכחישה טענה זו של הנתבע וטענה כי הנתבע הוא זה שמסרב לקשר עם הקטינות. מבלי לקבוע מסמרות בסוגיה זו אציין כי לא התרשמתי שהנתק בין הנתבע לקטינות הינו דווקא באשמת הנתבעת והתנהלותו של הנתבע בהליכים וכפי שעלה מכתבי הטענות והעדויות מדברת בעד עצמה.

בהליכים שבפני לא הגיש הנתבע כל בקשה לחידוש הקשר עם הקטינות או לזמני שהות עם הקטינות ולו מינימליים ולא טען כי הוא מבקש לקחת חלק כלשהו בגידול הקטינות.

לאור זאת מצאתי כי חרף פערי ההשתכרות והרכוש המשמעותיים לטובת הנתבעת, בשים לב לעובדה שהנתבעת היא המטפלת היחידה והבלעדית בקטינות, הרכות בשנים, כאשר אחת מהן בעלת צרכים מיוחדים ולנתבע אין כל קשר עם הקטינות יש מקום להגדיל את שיעור השתתפותו של הנתבע במזונות הקטינות ולא לקבוע את שיעור המזונות לפי חישוב אריתמטי של יחסי הכנסות בלבד.

פסיקת סכום המזונות

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

39. בהתאם להלכת בע"מ 919/15 בקביעת מזונות קטינים, בהתאם לדין העברי לאחר גיל 6, יש לתת משקל להכנסות ההורים מכל מקור ורכוש ולחלוקת זמני השהות והנטל בין ההורים. עוד נקבע כי במקרים מתאימים יש וניתן להחיל את ההלכה החלה לאחר גיל 6 אף לפני גיל זה, וכפי שפרטתי באריכות קודם לכן, כך מצאתי כי נכון וצודק לעשות במקרה זה.

במקרה שלפני א. הינה למעלה מגיל 6 נכון למועד מתן פסק הדין (ילידת 15.x.x) ואילו י. תהיה בת 6 ביום 9.10.21 בעוד כחודשיים וחצי. משכך ובנסיבות העניין כפי שפורט קודם לכן, מצאתי להתייחס לצורך העניין לשתי הקטינות באופן שווה.

זאת ועוד - בהתאם להלכת פלוני בבע"מ (תל-אביב-יפו) 1098/07 פלוני נ' אלמוני (31.8.2008) כמפורט בסעיף 30 לעיל במקרה של מזונות בהתאם לחוק המזונות – כפי טענת האב הנתבע במקרה זה, יש להחיל את המודל התלת שלבי שנקבע שם על ידי המשפט.

כפי שקבעתי קודם לכן, במקרה שלפני שתי הדרכים יביאו לאותה התוצאה.

"בשלב הראשוני לאמוד את צרכי הקטין. צרכי הקטין כוללים את צרכיו מכל מין וסוג שהוא, כולל "הוצאות כלליות" (הוצאות קשות לכימות כספי כגון הצורך בשהייה במחיצת מבוגר, הצורך בהתייחסות ופנאי של ההורה וכד') - בענייננו משמדובר בקטינות רכות בשנים ואחת מהן כאמור אף בעלת צרכים מיוחדים, והאם נושאת בנטל גידולן לבדה באופן בלעדי וככל שנדרשת לסייע עליה לרכשו בתשלום שכן הוריה אנשים מבוגרים ואין בידם לסייע לה, מצאתי לאמוד את צרכי הקטינות בסך של 2,600 ש"ח לכל אחת, כולל אחזקת מדור.

"בשלב שני נבחן השיעור היחסי בנטל המזונות, בהתאם לשיעור היחסי של ההכנסות הפנויות של כל אחד מן ההורים. - יחס הכנסות הצדדים (מכל המקורות) נקבע על ידי כיחס של 75:25 לטובת התובעת. משכך לכאורה ובחשבון אריתמטי פשוט חלקו של האב בצרכי הקטינות עומד על כ- 650 ₪ לכל קטינה.

"בשלב שלישי מיושם שיעור הנטל במקרה הספציפי. היישום מבוסס על העיקרון לפיו נוצרת "קופה משותפת" רעיונית לנשיאה בצרכי הקטין, כאשר ההשתתפות בקופה זו יכולה להיעשות בתשלום או בשווה ערך לתשלום (החזקה בפועל בקטין). כלומר, משמעות החזקה הבלתי שוויונית בפועל באה לידי ביטוי כספי בעת יישום שיעור הנטל בכל מקרה ומקרה. כך למשל, כאשר עסקינן בהורה שאינו מספק "צרכים כלליים" של הקטין בדרך של מפגשים והסדרי ראייה, יהיה עליו לשאת במלוא השיעור היחסי של צרכי הקטין. - משאין לאב כל קשר עם הקטינות וודאי שאין שוהות במחציתו, לא מוטל עליו כל נטל ואינו נושא בכל הוצאה ויש להטיל עליו את מלוא הנטל כפי חלקו ובנסיבות העניין אף למעלה מכך.

40. כאמור שומה על בית המשפט כי בבואו לפסוק מזונותיהם של קטינים ייקח בחשבון את מכלול הנסיבות שבפניו ולא יערוך חישוב "אריתמטי קר", כך גם במקרה זה ומסיבות אשר פורטו באריכות במסגרת פסק דיני.

לאור כל האמור מצאתי לקבוע כדלקמן:

האב ישלם עבור מזונות הקטינות לידי אמם הגב' XXXX דמי מזונות בסך של 1,000 ש"ח לחודש עבור א. (שהיא בעלת צרכים מיוחדים) ו- סך של 800 ₪ לחודש עבור הקטינה י. (סכומים אלו כוללים אחזקת מדור). זאת, עד להגיע כל אחת מהקטינות לגיל 18 או סיום לימודי התיכון, המאוחר מבין השניים, לאחר מכן ועד שהקטינות או מי מהן יגיעו לגיל 21 או יסיימו שרות חובה סדיר או שרות לאומי – המאוחר מבין אלה, ישולם סך של 1/3 מדמי המזונות.

כמו כן יישא האב ב 25% מהתשלום עבור מוסדות החינוך בהם לומדות הקטינות, לרבות צהרונים (כולל תשלום לחוגים במסגרתם), וכל הוצאה חינוכית אחרת בכפוף להצגת קבלות, וזאת בתוך 7 ימים מיום שהומצאו לו הקבלות. ככל שתהיה בין ההורים מחלוקת בדבר נחיצותה של הוצאה רפואית, תכריע בדבר המורה המחנכת או המורה המקצועית או יועצת בית הספר לפי העניין.

בנוסף לאמור לעיל, יישא האב ב 25% מההוצאות הרפואיות החריגות של הקטינות שאינן מכוסות ע"י הביטוח הרפואי ו/או הביטוח המשלים בו מבטחות הקטינות אשר ישולמו בתוך 7 ימים בכפוף להצגת קבלות בפניו. ככל שתהיה בין ההורים מחלוקת בדבר נחיצותה של הוצאה רפואית, תכריע בדבר רופאת הילדים או הרופאה המומחית לפי העניין.

בנוסף, ישלם האב לאם סך של 350 ₪ דמי טיפול בגין כל קטינה עד הגיע כל אחת מהקטינות לגיל 12.

משאין פער גדול בין החיוב במזונות הזמניים לבין החיוב בהתאם לפסק הדין מצאתי להחיל את תוקף החיובים האמורים בסעיפים א'-ד' דלעיל, החל מיום מתן פסק הדין. עד למתן פסק הדין החלטת בית המשפט לעניין המזונות הזמניים מיום 15.5.2018 תעמוד בתוקפה. כך גם, ככל שיש פער קטן בין החיוב בפסק הדין לבין החיוב בהחלטה מיום 15.5.18, אין להשיב מזונות שנאכלו.

התשלומים יבוצעו ביום ה-10 לכל חודש, עבור כל חודש מראש, ישירות חשבון הבנק של התובעת בהוראת קבע ויהיו צמודים למדד חודש יוני 2021. חישובי הצמדה יערכו אחת ל-3 חודשים.

תשלום ראשון של דמי המזונות השוטפים בהתאם לפסק דיני בצירוף הפרשים האמורים בס' ו' דלעיל ישולם בתאריך 7.21

קצבת הילדים של המל"ל וכל הטבה אחרת המשולמת בגין הקטינות על ידי גוף מגופי המדינה או הרשות המקומית יתווספו לדמי המזונות וישולמו לידי האם.

41. באשר ל"סל הלידה" שנתבע על ידי התובעת – לא מצאתי לחייב את הנתבע בעניין זה ומצאתי כי הוצאה זו מגולמת בדמי המזונות שנפסקו.

42. בנסיבות העניין ונוכח הפערים הכלכליים, ומסברתי כי טוב היו עושים הצדדים שניהם לו הגיעו להסכמות זה מכבר והיו חוסכים לעצמם הוצאות זמן ואף חוסכים מזמנו היקר של בית המשפט באשר הוא משאב ציבורי מצומצם, ולנוכח התנהלות הצדדים שניהם לאורך ההליך כולו, כפי שפורט בפסק הדין, הנתבע ישלם הוצאות התובעת בגין הליך זה בסך של 5,000 ₪ בלבד אשר ישולמו תוך 90 יום מהיום. ככל שלא ישלם הסכום במועד יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

43. זאת ועוד, על אף שמדובר בהליך מזונות "בלבד" ולא מונחת בפני תביעה בעניין הקטינות, משניתן פסק דין לעניין המזונות ובכך ייסגרו כלל התיקים בין הצדדים, מצאתי, בשם הקטינות, לפנות לצדדים על מנת שיימצאו בליבם את הדרך והנתיב לקיים את נוכחותו של האב בחיי הקטינות באופן המותאם הן לקטינות והן להורים עצמם, הכל לטובתן של הקטינות שהן בנותיהן המשותפות של הצדדים.

44. פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"א, 21 יוני 2021, בהעדר הצדדים.